

Separation from Other Nations, Holiness – No intrinsic reason

1. Vayikra 11, 20 – Emphasis on Separating from other nations
  - a. Which came first? Was this to separate, or a result of separation?

2. ספרא אחרי מות פרשה ח פרק יג

(י) את משפטי תעשו אלה הדברים הכתובים בתורה שאלו לא נכתבו בדין היה לכתבן כגון הגזלות והעריות וע"א וקללת השם ושפיכת דמים שאלו לא נכתבו בדין היה לכתבן ואלו שיצר הרע משיב עליהם ואומות העולם ע"א משיבין עליהם כגון אכילת חזיר ולבישת כלאים וחליצה יבמה וטהרת המצורע שעיר המשתלח שיצר הרע משיב עליהן ואומות העולם ע"א משיבין עליהן תלמוד לומר אני ה' חקקתי אין את רשאי להשיב עליהם

3. ספרא קדושים פרשה ד פרק ט

(יב) ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי אם מובדלים אתם מן העמים הרי אתם לשמי ואם לאו הרי אתם של נבוכדנצר מלך בבל וחביריו ר' אלעזר בן עזריה אומר מנין שלא יאמר אדם אי איפשי ללבוש שעטנז אי איפשי לאכול בשר חזיר אי איפשי לבוא על הערוה אבל איפשי מה אעשה ואבי שבשמים גזר עלי כך ת"ל ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי נמצא פורש מן העבירה ומקבל עליו מלכות שמים:

4. שמנה פרקים – פרק ששי

אבל הדברים שאמרו החכמים בהן, שהמושל ברוחו יותר חשוב וגמולו יותר גדול, הרי הן התורות השימעיית. וזה אמת, שאלמלא הדת לא היו רעות בשום פנים, ומפני זה אמרו, שצריך האדם להשאיר נפשו באהבתן, ולא תמנעהו מהן זולת הדת. והתבונן בחכמתם, עליהם השלום, ובמה שהמשילו. שהרי לא אמר: "לא יאמר אדם: אי איפשי להרוג את הנפש, אי איפשי לגנוב, אי איפשי לכזב! אלא איפשי ומה אעשה וגו'". אבל מנה דברים שמעיים כולם: בשר בחלב ולבישת שעטנז.

5. ויקרא רבה (מרגליות) פרשת שמיני פרשה יג

אמ' ר' תנחום בר חנילאי לרופא שנכנס לבקר שני חולים, אחד יש בו כדי לחיים ואחד אין בו כדי לחיים. זה שיש בו כדי לחיים אמ' ליה דבר פלו' ודבר פלו' לא יאכל, וזה שאין בו כדי לחיים אמ' להם כל דבעי הבו ליה. כך אומות העולם שאינן לחיי העולם הבא כירק עשב נתתי לכם את כל (בראשית ט, ג), אבל ישראל שהן לחיי העולם הבא זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ (ויקרא יא, ב).

6. בראשית רבה (וילנא) פרשת לך לך פרשה מד

רב אמר לא נתנו המצות אלא לצרף בהן את הבריות, וכי מה איכפת ליה להקב"ה למי ששוחט מן הצואר, או מי ששוחט מן העורף, הוי לא נתנו המצות אלא לצרף בהם את הבריות,

7. ויקרא רבה (מרגליות) פרשת אחרי מות פרשה כב

מה שאסרתי לכם התרתי לכם. אסרתי לכם חלב בבהמה והתרתי לכם חלב בחיה. אסרתי לכם גיד הנשה בחיה התרתי לכם בעוף. אסרתי לכם שחיטה בעוף והתרתי לכם שחיטה בדגים

8. שד"ל – ויקרא יא:ב

איסורי אכילה להבדיל מן העמים

9. Rabbi Dovid Tzvi Hoffman (Taken from R. Kornfeld)

Some tend to regard these laws as designed to make a fundamental cleavage between the Jewish people and the other nations. A special diet was imposed on the Jewish people, to make them feel separate or specially singled out as a holy nation, as the people of the Lord. In actual fact, the verse quoted make no mention of the idea that certain foods were prohibited Israel in order to separate them from the nations. On the contrary, it is stated that since God has separated the Jewish people from other peoples, Israel is obliged to observe the divine precepts that teach us to make a difference between clean and unclean beasts, just the same as Israel is obliged to keep other Mitzvot

Purity and Danger [Purity and Danger is actually the title of a book by anthropologist Mary Douglas, including a chapter on the laws of Kashrut.] Another approach to the laws of Kashrut early in the modern period argued that they were borrowed from the non-Jewish environment. One such theory found their source in the Zoroastrian religion (Persia, during the second Temple period) which makes a sharp distinction between forces of good and light (represented by the god, Abura Mazda) and those of darkness and evil (represented by Abriman). The distinction between clean and unclean animals, it was argued, followed from this. In response to this argument, Rabbi HOFFMAN wrote: This theory is untenable, since the precepts of purity and holiness in the Zoroastrian scriptures and Judaism are not identical. For instance, all the beasts with uncloven hooves, such as the horse and the donkey, the dog and the fox, are, according to Zoroaster, clean animals, whereas according to the Torah, they are unclean. According to the Torah, defilement is a subjective term which only exists in relation to man. There is no point of contact between Zoroaster and the Mosaic law beyond the fact that both list categories of clean and unclean animals, and this is a feature common to all ancient peoples. Indeed, the Torah, no doubt, takes for granted the existence of a tradition common to all the peoples.

Intrinsic/Educational

10. Guide for the Perplexed, Part 3 48:2

(2) I maintain that the food which is forbidden by the Law is unwholesome. There is nothing among the forbidden kinds of food whose injurious character is doubted, except pork (Lev. 11:7), and fat (ibid. 7:23). But also in these cases the doubt is not justified. For pork contains more moisture than necessary [for human food], and too much of superfluous matter. The principal reason why the Law forbids swine's flesh is to be found in the circumstance that its habits and its food are very dirty and loathsome...

11. תלמוד בבלי מסכת חולין דף נט עמוד א

מתני'. סימני בהמה וחיה נאמרו מן התורה, וסימני העוף לא נאמרו, אבל אמרו חכמים: כל עוף הדורס – טמא...גמ'. תנו רבנן, אלו הן סימני בהמה: כל בהמה מפרסת פרסה וגו', כל בהמה שמעלת גרה, בידוע שאין לה שינים למעלה – וטהורה

12. רמב"ן ויקרא פרק יא פסוק יג

והסימן הגדול בעופות היא הדריסה, שכל עוף הדורס לעולם טמא, כי התורה הרחיקתה מפני שדמו מחומם לאכזריותו ושחור וגס, ומוליד המריה השרופה השחרורת, ונותן אכזריות בלב. ואין בכל העולם עוף שידרוס מלבד הנזכרים בפרשה, והנה כל עוף שידרוס נדע שהוא מאלו הנזכרים. ואם בידוע שאינו דורס ודאי מותר, שאין בכל האסורים עוף שאינו דורס זולתי אחד והוא פרס או עזניה, ולא חשו לו חכמים מפני שאינו מצוי בישוב (חולין סב א) אלא במדברות הוא שוכן תמיד. ואולי מפני שהוא שוכן בחרבות דמו נשרף ורע כדורסין ואסרתו תורה עמהם:

13. רמב"ן דברים פרק יד פסוק כג

וטעם כי עם קדוש אתה לה' אלהיך - דבק עם לא תבשל גדי בחלב אמו - כי איננו מאכל נתעב, אבל יאסור אותו להיותנו קדושים במאכלים, או להיותנו קדושים שלא נהיה עם אכזרי לא ירחמו שנחלוב את האם ונוציא ממנה החלב שנבשל בו הבן. ואף על פי שכל בשר בחלב יכנס בלאו הזה, כי כל מינקת תקרא אם וכל יונק יקרא גדי, והוא דרך הבישול, והנה בכולם אכזריות.

Reason for Kashrut, not Details

14. שמונה פרקים לרמב"ם פרק ד

וזה, שהתורה אמנם אסרה מה שאסרה וציוותה מה שציוותה – מזאת הסיבה, רצוני לומר: כדי שנתרחק מן הקצה האחד יותר על צד הרגל. שאיסור המאכלות האסורות כולם...הנה זה כולו אמנם חייבו ה' כ'די שנתרחק מן הקצה הרע מרחק רב, ונצא מן המיצוע אל קצה העדר ההרגשה בהנאה מעט, כדי שתיקבע בנפשותינו תכונת הזהירות.

15. ספר קדושה ברמב"ם – איסורי אכילה וביאה

16. Guide 3:26

I will now tell you what intelligent persons ought to believe in this respect; namely, that each commandment has necessarily a cause, as far as its general character is concerned, and serves a certain object; but as regards its details we hold that it has no ulterior object. Thus killing animals for the purpose of obtaining good food is certainly useful, as we intend to show (below, ch. xlviii.); that, however, the killing should not be performed by *nehirah* (poleaxing the animal), but by *shehitah* (cutting the neck), and by dividing the œsophagus and the windpipe in a certain place; these regulations and the like are nothing but tests for man's obedience.

17. R. Kook's vision of vegetarianism.

18. Jacob Milgrom, Anchor Bible Commentary on Leviticus, I:735

[T]he rationale for the dietary system...is to teach the Israelite reverence for life by (1) reducing his choice of flesh to a few animals; (2) limiting the slaughter of even these few permitted animals to the most humane way; and (3) prohibiting the ingestion of blood and mandating its disposal upon the altar or by burial as acknowledgement that bringing death to living things is a concession of God's grace and not a privilege of man's whim.